

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 6P/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201267
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Mihóková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820201267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Ivetou Mihókovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých, mal. V. I., W.. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, na návrh otca: M. L., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. XXX/XXX, A. Q.Á., zastúpeného: R.. Y. Ř. T., E., W. L. XX/XX, Q., za účasti matky: E. I., W.. XX.XX.XXXX, F. L.Í. X. Y. XX/XX, U. W. M., o zníženie výživného, t a k t o

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zmenil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8P/171/2017-33 zo dňa 16.01.2018 v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že znižuje výživné zo strany otca pre mal. V.W. zo sumy 90,- EUR mesačne na sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8P/171/2017-33 zo dňa 16.01.2018 súd zvýšil výživné na mal. V. I., W.. XX.XX.XXXX zo sumy 70,- EUR na sumu 90,- EUR mesačne, ktoré výživné otec je povinný platiť vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc mesiacom september 2017. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/85/2019-110 zo dňa 04.07.2019 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne. Dňa 31.01.2020 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v Ú. W. U. M. I. L. U. H. W. U.. Jeho súčasná finančná situácia mu nedovoľuje naďalej platiť výživné vo výške 90,- EUR mesačne, pretože je vo výkone trestu odňatia slobody a jeho príjem je nízky.

2. V priebehu konania otec navrhol uzavretie rodičovskej dohody, v zmysle ktorej by bolo znížené výživné na maloletú na sumu 50,- EUR, prípadne 60,- EUR mesačne a to počas obdobia výkonu trestu odňatia slobody.

3. Matka s návrhom otca nesúhlasila.

4. Kolíznym opatrovníkom sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil. Súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, oboznámením sa s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/171/2017-33 zo dňa 16.01.2017, spisom tunajšieho súdu sp.zn. 13T/85/2019 a z neho trestného rozkazu na čl.110 zo dňa 04.07.2019, správou z Ú. W. U. I. L. H. W. U. a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutočný stav vecí:

6. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/171/2017-33 zo dňa 16.01.2018 bolo zvýšené výživné na mal. V. zo sumy 70,- EUR na sumu 90,- EUR mesačne, od septembra 2017. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu otec pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti od 28.09.2016 do 13.02.2017. Dohodu u rovnakého zamestnávateľa mal otec evidovanú aj od 05.04.2017 s tým, že priemerný mesačný čistý príjem otca za obdobie posledných 11 mesiacov pred vyhlásením rozsudku činil 65,60,- EUR. Zamestnávateľ súdu potvrdil, že v budúcnosti by mohol byť otec mal. u nich zamestnaný na pracovnú zmluvu a mohol by dosahovať vyšší príjem. Súd zvýšil výživné na 90,- EUR s tým, že neuveril tvrdeniam otca, že nie je v jeho možnostiach dosahovať vyšší príjem. Otec je zdravý, mladý, schopný pracovať, ovláda výkon murárskej činnosti. Nezabezpečoval v čase rozhodnutia súdu osobnú starostlivosť mal. dieťaťu ani staršej osobe, takže osobná rodinná situácia mu nebránila aj vycestovať za prácou mimo miesta jeho bydliska. Otec nebol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, sám si dobrovoľne uhrádzal odvody do zdravotnej poisťovne vo výške 40,- EUR mesačne. Výkon jeho prác na dohodu o pracovnej činnosti nie je prekážkou, aby sa evidoval na úrade práce, tak by za neho tento finančný výdavok uhrádzal štát. V čase rozhodnutia súdu uhrádzal výživné pre V. vo výške 70,- EUR mesačne a to nepravidelne. S dcérou sa nestretával. V prípade sviatkov ju neobdarúval. Súd uzavrel, že ak by otec dosahoval príjem len vo výške minimálnej mzdy, bolo by v jeho možnostiach podieľať sa na zabezpečení potrieb dcéry, vo výške 90,- EUR mesačne.

7. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 13T/85/2019 súd zistil, že Okresný súd Vranov nad Topľou vydal dňa 04.07.2019 trestný rozkaz, ktorý bol doručený otcovi. Z trestného rozkazu je zrejmé, že bol uznaný za vinného z toho dôvodu, že od 01.08.2018 až doposiaľ, si úmyselne neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo zákona o rodine. Aj keď bol zamestnaný, vyživovaciu povinnosť si riadne a včas neplnil, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/171/2017 bol zaviazaný prispievať sumou 90,- EUR na V. a dlhoval maloletej 830,- EUR, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/54/2018 z 31.05.2018 bol už odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 1 roka a 6 mesiacov.

8. Z vyšetrovacieho trestného spisu je zrejmé, že otec bol vypočutý pred vyšetrovateľom, kde potvrdil, že dlhuje na výživnom. Uviedol, že v spoločnej domácnosti s matkou maloletej nežil, dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Vedel aj to, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou mu bolo výživné zvýšené zo sumy 50,- EUR na sumu 70,- EUR a následne zo sumy 70,- EUR na sumu 90,- EUR. Uviedol, že vie o tom, že od 01.08.2018 do konca roka 2018 dlhuje na výživnom 450,- EUR a že z unesenia o vznesení obvinenia vie, že za obdobie od 01.08.2018 až do vznesenia obvinenia, po odpočítaní sumy, ktorú matke zaslal, dlhuje 560,- EUR. Na otázku vyšetrovateľa, či je si vedomý, že v posledných 2 rokoch bol za takýto trestný čin zanedbania povinnej výživy odsúdený, otec uviedol áno, vie o tom a to trestným rozkazom a uviedol aj trest, ktorý mu bol uložený. Zároveň uviedol, že keď pracoval, tak v spoločnosti Y. T. L. asi rok na dohodu - záskok, s priemerným mesačným zárobkom 220,- EUR, ďalej u Y. Č. U. L., kde pracoval necelý mesiac. Prácu mu nezaplatil. Potom pracoval v spoločnosti C. E. F. pol roka, s priemerným mesačným zárobkom okolo 560,- EUR. Ani u jedného zamestnávateľa svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil. V čase trestného konania uviedol, že pracuje vo Š. s priemerným mesačným zárobkom cca 2.000,- EUR. Domov prichádza raz za dva mesiace. Uviedol, že sa bude snažiť výživné čím skôr zaplatiť. Na otázku, či kupoval dcére nejaké darčeky, či ju navštevoval uviedol, že nie. Ďalej uviedol, že alkoholické nápoje užíva príležitostne a vyfajčí tak 7 - 8 cigariet denne. Zopakoval, že jeho aktuálny príjem bol v čase trestného konania cca 2.000,- EUR mesačne s tým, že výdavky v priemere mesačne má 1.000,- EUR, na stravu, ošatenie, hygienu, cigarety a bývanie. Bol poučený zo strany vyšetrovateľa o možnosti účinnej ľútosti, kde uvádza, že podľa finančných možností sa bude snažiť dlžné výživné čím skôr uhradiť.

9. Matka vo svojej výpovedi uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Nesúhlasí ani tým, aby otcovi bola znížená vyživovacia povinnosť počas výkonu trestu odňatia slobody. Mal. V. je v školskom veku a od septembra nastúpi do X. ročníka základnej školy. Otec si opakovane neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére, o čom svedčí už opakované odsúdenie za tento skutok. Vyživovaciu povinnosť si neplnil pravidelne ani v čase

keď dosahoval vyšší príjem, ani keď bol v zahraničí. Mal. V. nekontaktoval ani osobne, ani písomne, aj keď nevykonával trest odňatia slobody. Nevie o tom, aby mal otec aj inú vyživovaciu povinnosť. Uviedla, že v súčasnej dobe pracuje, v práci dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 470,- EUR. Žije v spoločnej domácnosti s manželom, mal. V. a synom, ktorý sa narodil z manželstva a je vo veku X rokov. Mimo pravidelnej mesačnej mzdy a rodinných prídavkov nemá žiadny vedľajší príjem. S manželom bývajú v 3-izbovom byte. Byť je v osobnom vlastníctve, ale je zaťažený úverom. Manžel pracuje a v práci dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 600 - 700,- EUR. Mesačne uhrádzajú výdavky spojené s bývaním, inkaso 200,- EUR a úver 122,- EUR. Úver uhrádza manžel. Ďalej uhrádzajú poisťky pre seba a deti, poplatky za mobil, televíziu. V súvislosti s V. má výdavky na stravu, ošatenie, učebné pomôcky počas školského roka, hygienické potreby. Dcéra je zdravá a má také potreby ako ostatné deti v jej veku. Nenavštevuje krúžky, ani ľudovú školu umenia, nijaké aktivity, za ktoré by bolo potrebné pravidelne vykonávať úhrady. S manželom vlastní spoločne staršie osobné motorové vozidlo značky T.. Pred podaním trestného oznámenia informovala otca cez sociálnu sieť, že má dlh na výživnom, ten jej však povedal, že nevie o tom, že by jej niečo dlhoval, že o tom vie iba ona. Dcéra si otca nepamätá, nepozná ho. Naposledy sa videli asi pred 6 rokmi. Otec o maloletú nejaví záujem. Nekontroval ju za účelom stretnutia s mal. dcérou. Naposledy prejavil záujem o mal. dcéru, keď ešte žila v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi.

10. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní poukázala na to, že otec aktuálne nedisponuje väčším množstvom financií, aby mohol plniť výživné v pôvodne súdom stanovenej výške, nakoľko sa momentálne nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody a jeho príjem je 72,52,- EUR.

11. Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody otec mal. dieťaťa je pracovne zaradený od 18.05.2020 a dosahuje čistú mzdu vo výške 72,62,- EUR.

12. Súd vec takto právne posúdil.

13. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine, záujem mal. dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu mal. dieťaťa sa zohľadňuje najmä:

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa,
- c) ako aj bezpečie a stabilita prostredia v ktorom sa dieťa zdržiava,
- d) ochrana dôstojnosti,
- e) ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa.

14. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. V zmysle § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

17. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

18. V zmysle § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. V zmysle § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 a 3 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

21. V zmysle ust. § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“) rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

22. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Touto zmenou môže byť napríklad vyšší vek dieťaťa, podstatné zvýšenie a zníženie príjmu rodičov a pod.

23. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. V každom prípade musí ísť o podstatnú zmenu trvalejšej povahy oproti poslednej úprave výživného. Pri určení, resp. zmene výživného súd skúma situáciu na strane oprávneného aj povinného. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností; na strane dieťaťa je potrebné prihladnúť na jeho oprávnené potreby s ohľadom na vek, zdravotný stav, záujmy a tiež na výšku výživného, ktoré poskytuje druhý rodič. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

24. V danom prípade dospel súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. V čase posledného rozhodnutia súdu, kedy bolo zvýšené výživné na mal. dcéru zo sumy 70,- EUR na sumu 90,- EUR otec pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti a dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 65,60,- EUR. Toho času je otec vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pracovne zaradený a dosahuje príjem vo výške 72,62,- EUR. Súd však nemohol prihliadnúť na skutočnosť, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody a v dôsledku tejto skutočnosti mu znížiť vyživovaciu povinnosť k mal. dcére. Otec si svojím nezodpovedným konaním sám privodil túto situáciu. Už v minulosti bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom sa z tohto nepoučil a opakovane sa dopustil tohto istého prečinu, a teda opakovane si neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére. Otec v čase, keď sa voči nemu viedlo trestné konanie mal príjem cca 2.000,- EUR mesačne a jeho výdavky činili cca 1.000,- EUR mesačne. Aj napriek tomuto svojmu príjmu nebol schopný uhradiť svoj dlh na výživnom, ktorý v tom čase činil sumu 830,- EUR. Dodatočnou úhradou svojho dlhu by v dôsledku účinnej ľútosti za naplnenia ostatných predpokladov uvedených v trestnom zákone zanikla trestnosť činu. Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že otec bol poučený o možnosti účinnej ľútosti, avšak túto možnosť nevyužil a svoj dlh na výživnom nezaplatil, aj keď v tom čase mal dostatočný príjem na jeho úhradu. Možno teda konštatovať, že otec v dôsledku svojho nezodpovedného a ľahkovážneho konania stratil možnosť dosahovať príjem, ktorý by mu umožňoval riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť, na čo súd nemôže prihliadať. Takýmto konaním sa otec vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, čo nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať, teda nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity.

25. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018, v ktorom sa uvádza, že „pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihlada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k

strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine), má úmyselné protiprávne konanie povinného majúceho znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov. Aj v takom prípade je namieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa povinný vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor oprávneného. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine by viedol k absurdným dôsledkom, medziiným k tomu, že povinný by sa svojim úmyselným násilným konaním voči oprávnenému s následnou väzbou a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody „zbavil“ (alebo mohol „zbaviť“) svojej vyživovacej povinnosti.“ Ak by otec nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol by schopný dosahovať príjem, z ktorého by mohol uhrádzať výživné vo výške 90,-- Eur mesačne.

26. Zníženie príjmu povinného rodiča vyplývajúce z jeho odsúdenia za úmyselný trestný čin, nie je možné vykladať na ťarchu mal. dieťaťa, voči ktorému má odsúdená osoba vyživovaciu povinnosť, práve naopak, je potrebné uprednostniť právo mal. dieťaťa na výživu (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 16. decembra 2015, sp. z 23 CoP/18/2015). Odsúdenie za úmyselný trestný čin a z toho vyplývajúce zníženie príjmu rodiča, je potrebné považovať za vzdanie sa zárobku bez dôležitého dôvodu. Pri spáchaní úmyselného trestného činu si otec bol plne vedomý toho, že sa dopúšťa trestného činu, (dokonca opakovane, vo veci zanedbania povinnej výživy) a teda existuje možnosť zníženia jeho príjmu v prípade, že za tento trestný čin bude odsúdený. Dokonca nevyužil ani inštitút účinnej ľútosti, na ktorý bol orgánmi činnými v trestnom konaní upozornený, napriek tomu, že v čase vedenia trestného konania mal dostatočný príjem - podľa jeho tvrdenia 2.000,-- Eur mesačne - a výdavky otca činili 1.000,-- Eur mesačne, z ktorého mohol dlžné výživné uhradiť a tým sa vyhnúť odsúdeniu za úmyselný trestný čin. Zníženie príjmu vyplývajúce z odsúdenia za úmyselný trestný čin, nie je možné vykladať na ťarchu mal. dieťaťa, voči ktorému má odsúdená osoba vyživovaciu povinnosť. Je potrebné uprednostniť právo mal. dieťaťa na výživu (k obdobnému záveru, pri obdobnej právnej úprave dospel Ústavný súd ČR v rozhodnutí v náleze IV. ÚS 1181/07 zo dňa 06.02.2008).

27. Súd tiež prihliadol aj na skutočnosť, že otec sa o mal. dieťa žiadnym spôsobom nezaujíma, nekontaktuje ho, s maloletou sa nestretol 6 rokov, a starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka. Otcov prístup k starostlivosti o maloletú sa javí súdu ako nezodpovedný.

28. Berúc do úvahy všetky uvedené skutočnosti, návrh otca na zníženie výživného zamietol.

29. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.